

Győri Ítélőtábla
Pf.IV.20.234/2017/6/I. szám

A Győri Ítélőtábla a Csizmadia Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r.**, a Csizmadia Ügyvédi Iroda által képviselt **II.r.**, a Csizmadia Ügyvédi Iroda által képviselt **III.r. felperesnek** a dr. Böröczky Miklós ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **kegyeleti jog megsértéséből eredő igény** iránt indított perében, a Szombathelyi Törvényszék 2017. június 8-án kelt 28.P.21.044/2016/11/I. számú ítélete ellen a felperesek által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - a 2018. január 17-én megtartott tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a bíróság a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására 48.000- (Negyvennyolcezer) Ft feljegyzett másodfokú eljárási illetéket.

Kötelezi továbbá a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül 12.700- (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. r. felperes házastársa, a II. r. és a III. r. felperesek édesapja, néhai ... 2004. április 1-jén halt meg.

Az I. r. felperes a Körmendi Járásbíróság előtt 3.P.20.277/2014. számon pert indított az alperes ellen biztosítási eseményből származó igényének érvényesítése céljából. Ennek előzménye volt, hogy a felek 2009. szeptember 28-án lakásbiztosítási szerződést kötöttek a számú lakóingatlanra. Az I. r. felperes 2014. január 3-án történt tűzkáresemény miatt tett bejelentést az alperesnél, amely azonban a kárigényt nem találta megalapozottnak.

Az alperes részéről 2014. január 6-án a helyszínen a káresemény megvizsgálása céljából megjelent ... kárszakértő. Ekkor a lakásban az I. r. felperes, valamint élettársa, ... voltak jelen. ... megállapításait kárfelmérési jegyzőkönyvben rögzítette, azonban azt nem a helyszínen készítette, hanem utóbb, és ennek tartalmát az I. r. felperes nem ismerte; értelemszerűen a jegyzőkönyvet aláírásával sem látta el.

A Körmendi Járásbíróság előtt folyamatban lévő perben az alperes 2014. december 18-án kelt beadványa mellékleteként csatolta a kárfelmérési jegyzőkönyvet. Az iratot a bíróság az I. r. felperes jogi képviselőjeként abban a perben is eljáró dr. ... ügyvédnek küldte meg, aki azt 2015 januárjában postán továbbította az I. r. felperesnek. Az I. r. felperes észlelte, hogy a kárfelmérési jegyzőkönyv 1.c) pontjában károsulti részről jelen lévőként ... tüntették fel. A jegyzőkönyvet ezután megmutatta a II.r. és a III. r. felpereseknek is. Az elhunyt ... nevének feltüntetése az I. r. és a II. r. felperesekből sokszerű hatást váltott ki, sírni, üvölteni kezdtek, és a III. r. felperes is dühös lett, édesanyjával és testvérével együtt érzett.

A felperesek kereseti kérelmükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes a 2014. január 6-ai kárfelvételről készült jegyzőkönyvben az elhunyt ... nevének szerepeltetésével ... emlékét, ezáltal az ő kegyeleti jogukat megsértette. Kérték az alperesnek a további jogsértéstől való eltiltását, és arra való kötelezését, hogy saját költségén papíralapú levél formájában az elkövetett jogsértésért adjon részükre elégtételt. Kérték végül, hogy a bíróság kötelezze az alperest személyenként 200.000 - 200.000- Ft sérelemdíj, és ennek 2015. január 12-étől a kifizetés napjáig terjedő időre járó törvényes kamata megfizetésére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A törvényszék ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy külön felhívásra egyetemlegesen fizessenek meg az államnak 36.000-Ft kereseti illetéket, valamint ugyancsak egyetemlegesen tizenöt napon belül az alperesnek 58.200-Ft perköltséget. Felhívta a Ptk.2:43. § át, 2:50. § (1) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdését, valamint 2:52. § (1) bekezdését, és úgy foglalt állást, hogy az alperes adminisztrációs hibája a felperesek kegyeleti jogát nem sértette. Kiemelte, hogy a Ptk. a kegyeleti jogot úgy fogja fel, mintha az a túlélők személyiségi joga volna, amely halottjuk emlékének megőrzéséhez függ. A kegyeleti jognak, mint a Ptk.2:42. § a szerinti általános személyiségvédelemből fakadó személyiségi jognak két fő aspektusa van: az elhunyt emlékének védelme céljából jogszabályban meghatározott személyek fellépésének lehetősége, másrészt pedig a túlélőknek a halottjuk emlékének ápolásához, tiszteletük kifejezéséhez, kegyeletük lerovásához függő joga. Az adott esetben az alperes sem közokiratnak, sem teljes bizonyító erejű magánokiratnak nem minősülő jegyzőkönyvet készített, melynek nem az a lényege, hogy feltüntesse, a kárfelméréskor kik voltak jelen, hanem az, amit a kárszakértő a kárfelméréskor a káresemény kapcsán megállapított. A kárfelmérési jegyzőkönyv ... nevét nem tünteti fel negatív hatású szövegkörnyezetben, az ő személyére, vagy a felperesekre hátrányos megállapítást nem tartalmaz. A felperesek azt állították, személyiségi jogsérelmük abból származott, hogy a kárfelmérési jegyzőkönyv ...t „élővé tette”, azaz úgy tüntette fel, mintha létező személyként lett volna jelen a kárfelméréskor; ehhez képest a felperesek túlzott érzékenysége az alperes jogellenességének hiányában önmagában személyiségi jogvédelmet nem alapoz meg.

A törvényszék megjegyezte azt is, nem az alperes által vétett adminisztrációs hiba vezetett ahhoz, hogy az I. r. felperes kárigényét előbb a biztosító, majd jogerős ítélettel a bíróság is elutasította.

Az ítélet ellen a felperesek fellebbeztek; annak megváltoztatását, és kereseti kérelmüknek megfelelő határozat hozatalát kérték. Kiemelték, hogy a kárfelmérési jegyzőkönyv nem a helyszínen készült, és valótlán tartalmú: az elhunyt ...t jelenlévőként rögzíti, ugyanakkor azokat - az I. r. felperest és ...t - akik ténylegesen a helyszínen voltak, nem tünteti fel. A károsult I. r. felperest nem hallgatták meg, az okiratot ő alá sem írta. Az alperes súlyosan gondatlan eljárásával, elhunyt személy indokolatlan felemlegetésével ...t mintegy élővé tette, ami már önmagában, negatív tartalom hiányában is személyiségi jogot sért.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt arra, hogy ... az általa rendszeresített formanyomtatványt használta, ami jegyzőkönyv ténylegesen nem lehet, hiszen arról hiányzik a károsult aláírása. Kiemelte, hogy az okirat hamis tartalma önmagában személyiségi jogi jogellenességet nem alapoz meg. Az alperes néhai ...t nem emlegette, ugyanakkor a felperesek maguk azt adták elő, hogy ők szokták emlegetni. Az I. r. felperes mindemellett névhasználati során sehol nem tartja szükségesnek feltüntetni, hogy férje elhunyt, az „özvegy” megjelölést nem használja. Neve használatából arra lehet következtetést levonni, hogy ... nevű férje él.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítélet tábla a törvényszék által megállapított tényállást annyiban módosítja, hogy a Körmenői Járásbíróságnál 3.P.20.274/2014. számon indult perben a bíróság az I. r. felperes keresetét jogerősen nem utasította el; ehhez képest a valóság az, hogy 2017 decemberében közbenső ítéletet hozott, amely nem jogerős.

A fentiek szerint módosított tényállás mellett az ítélet tábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben a tényállást helyesen állapította meg, és abból érdemben helytálló jogi következtetést vont le.

A fellebbezés érveire tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiakra kíván rámutatni.

A bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy az elhunyt ... nevének a kárfelmérési jegyzőkönyvben való feltüntetése önmagában, az elhunyttra vonatkozó bármilyen további megállapítás hiányában is személyiségi jogsértést valósít-e meg. Az ítélet tábla az elsőfokú bírósággal egyetért abban, hogy annak megítélése, az alperes a halott emlékét sértette-e, objektív mérce, a társadalom értékítélete alapján dönthető el, és nem vizsgálható a felperesek egyéni érzékenysége (Fővárosi Ítélet tábla 32.Pf.20.737/2016/3-II. számú ítélete). A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kárfelmérési jegyzőkönyv kiállításakor az alperes ugyan valóban gondatlanul járt el, azonban a társadalmi közfelfogás szerint az elhunyt nevének téves rögzítése emlékét, ekként a hozzá kapcsolódó kegyeleti jogot nem sérti.

Az ítélet tábla csupán megjegyzi, a Fővárosi Ítélet tábla jogerős ítéletében konkrét ügyben úgy foglalt állást, hogy az elhunyt gyermekről készült, őt mosolygós arccal ábrázoló korábbi felvételek a gyermeket ért tragédiáról szóló tudósításhoz való felhasználása a gyermek személyére vonatkozó megalázó, bántó közlés hiányában a szülők kegyeleti jogának megsértését nem alapozza meg (Fővárosi Ítélet tábla 2.Pf.20.338/2009/6. számú ítélete).

Mindezek miatt az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet - lényegében annak helyes indokaira visszautalással - a régi Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a régi Pp.78. § (1) bekezdésére, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 38. § (1) bekezdésére és 59. § (1) bekezdésére, továbbá a jelen ügyben még alkalmazandó, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban című 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) és 15. § (3) bekezdéseire hivatkozással egyetemlegesen kötelezte az eredménytelenül fellebbező felpereseket, hogy az illetékes hatóság külön felhívására fizessenek meg az államnak 48.000- Ft feljegyzett másodfokú eljárási illetéket. Kötelezte őket továbbá 15 napon belül 12.700- Ft másodfokú perköltség egyetemleges megfizetésére az alperesnek; ez az összeg a

2017. február 6-án kelt díjmegállapodásban foglaltak szerint meghatározott, az általános forgalmi adót is magában foglaló ügyvédi munkadíjat tartalmazza [a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja, 4/A. § (1) bekezdése].

Győr, 2018. január 17.

Dr. Zámbó Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Péter sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: